

2.1. Budowanie zespołu

Praca zespołowa stanowi współcześnie podstawową formę organizacji pracy. Wiąże się z wykonywaniem przez określoną grupę ludzi pewnego uporządkowanego zbioru czynności i operacji, prowadzących do realizacji określonego celu. Praca w zespole daje poczucie realnego indywidualnego wpływu na rzeczywistość organizacyjną, możliwość zsynchronizowanie celów organizacji z celami jednostki. Podczas tworzenia zespołu projektowego należy kierować się zasadą maksymalnej użyteczności jego poszczególnych członków w kontekście danego projektu i jednocześnie dążyć do wyeliminowania takich słabych punktów, jak angażowanie do projektu ludzi, którym brakuje kompetencji lub też utrzymywanie nadliczbowego zatrudnienia prowadzącego do zbyt szybkiego wyczerpania budżetu przeznaczonemu na projekt [Wróblewski 2005]. M.A. West [1995,s.71-77] podkreśla, że zespoły mają większą szansę na dopracowanie i urealnienie pomysłów oraz uzyskanie przez nie wsparcia i akceptacji społecznej. Zespoły projektowe wprowadzane w organizacjach wnoszą wysoką dynamikę do skostniałych struktur hierarchicznych, dynamizują procesy, upraszczają i wnoszą większą elastyczność w procesach decyzyjnych oraz dają szansę na szybkie dostosowywanie się do powierzonych zadań. Zespoły projektowe pojawiają się przede wszystkim w organizacjach hierarchicznych, zorientowanych poziomo, w których konieczność realizowania projektów wymusza tworzenie struktur macierzowych. Mogą występować również w organizacjach posiadających struktury adhokratyczne (okresowe, przejściowe), w których pojawia się zapotrzebowanie na nowy typ pracownika o dużych zdolnościach myślenia kreatywnego i samodzielności, który jest przygotowany do tworzenia oraz funkcjonowania w ramach więzi międzyludzkich o charakterze przejściowym.